

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 542

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 4 august 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 623 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului	2-3		
Decizia nr. 699 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....	3-4		
Decizia nr. 704 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate	5-6		
Decizia nr. 709 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate	6-7		
Decizia nr. 867 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor mențiunii de la pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.....	7-8		
Decizia nr. 984 din 30 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.....	9-11		
		Decizia nr. 1.009 din 7 iulie 2009 privind constituționalitatea dispozițiilor art. 89 alin. (1), (3) și (8), precum și ale art. 114 și 115 din Regulamentul Senatului	11-13
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		817. — Hotărâre privind transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor în administrarea Penitenciarului Craiova a unui imobil situat în județul Olt, municipiul Caracal, DN 54 Caracal—Corabia	13-14
		818. — Hotărâre privind transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor în administrarea Penitenciarului Oradea a două imobile situate în județul Bihor, comuna Sânmartin, satul Cihei	14
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		557. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15
		559. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale VIENNA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 623

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială Astra — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 937/46/2007 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 937/46/2007, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului**, excepție ridicată de Societatea Comercială Astra — S.A. din Pitești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21, art. 24 alin. (1) și art. 129 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece prevede în mod restrictiv posibilitatea de a se ataca încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatricularea și orice alte înregistrări în registrul comerțului, numai pe calea recursului, instituindu-se în felul acesta, pentru persoanele interesate să atace aceste încheieri, un regim discriminator în raport cu justițiabilii din cauzele soluționate prin hotărâri judecătorești supuse tuturor căilor de atac.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Textul de lege criticat are următoarea redactare: *„Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.”*

Dispozițiile constituționale invocate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 care consacră accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 129 privind folosirea căilor de atac. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 873 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, Curtea a statuat că acest text de lege este constituțional, reținând că posibilitatea de a efectua înregistrări în registrul comerțului atât în baza hotărârilor judecătorului delegat, cât și a unor hotărâri irevocabile nu pune un semn de egalitate între natura și specificul cauzelor care au avut ca rezultat pronunțarea acestor acte. Astfel, încheierile judecătorului delegat se pronunță în urma solicitării pentru efectuarea înmatriculării sau a unor înregistrări în registrul comerțului și a depunerii actelor necesare în acest sens și vizează respectarea condițiilor necesare pentru a se face înregistrarea. În schimb, cauzele în care deja s-au pronunțat hotărâri irevocabile ce trebuie menționate în registrul comerțului pot avea naturi și obiecte diferite, despre care trebuie să se facă mențiune în registrul comerțului, așa cum cere art. 21 din Legea nr. 26/1990, și în funcție de care legiuitorul, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reglementări procedurale diferite.

Referitor la critica potrivit căreia textul de lege criticat prevede că încheierile judecătorului delegat sunt supuse numai recursului, Curtea a statuat că nici dispozițiile constituționale, nici cele ale Convenției europene a drepturilor omului nu condiționează accesul la justiție de existența unui dublu grad de jurisdicție, excepție făcând doar cauzele penale, astfel că

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

argumentele de neconstituționalitate apar ca fiind neîntemeiate.

Considerentele și soluția deciziei menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială Astra — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 937/46/2007 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 699

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială Daewoo Mangalia Heavy Industries — S.A. în Dosarul nr. 1.579/254/2008 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocata Fănica Purcăreață, precum și avocatul Alex Burcuț pentru partea Ialcin Omer. Lipsește Societatea Comercială Șantierul Naval 2 Mai Mangalia, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarele nr. 728D/2009, nr. 729D/2009, nr. 730D/2009, nr. 731D/2009 și nr. 732D/2009, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocata Fănica Purcăreață, precum și avocatul Alex Burcuț pentru părțile Ion Gale, Gheorghe Hrituc și Romică Preda,

lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexate.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 728D/2009, nr. 729D/2009, nr. 730D/2009, nr. 731D/2009 și nr. 732D/2009 la Dosarul nr. 306D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Avocatul celorlalte părți prezente solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența Curții Constituționale. Depune note scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 7 ianuarie 2009 și din 12 ianuarie 2009, pronunțate în Dosarele nr. 1.579/254/2008, nr. 1.516/254/2008, nr. 1.501/254/2008, nr. 1.592/254/2008, nr. 1.596/254/2008 și nr. 1.505/254/2008, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială Daewoo Mangalia Heavy Industries — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin art. 44, art. 53 și art. 136 din Constituție, precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care se interpretează că obligația de a vinde locuințele închiriate — construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice — se transmite nelimitat în timp, indiferent de faptul că bunul a trecut în patrimoniul altei persoane printr-un act juridic translativ de proprietate.

Judecătoria Mangalia, în Dosarul 306D/2009, și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece obligarea prin lege a terților dobânditori de a vinde propriilor chiriași la preț de protecție socială locuințele construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice constituie o gravă atingere a dreptului de proprietate.

În celelalte dosare instanța consideră că textul de lege este constituțional.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială Daewoo Mangalia Heavy Industries — S.A. în Dosarele nr. 1.579/254/2008, nr. 1.516/254/2008, nr. 1.501/254/2008, nr. 1.592/254/2008, nr. 1.596/254/2008 și nr. 1.505/254/2008 ale Judecătoriai Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, potrivit căroră: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.*”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 referitor la proprietate. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prin numeroase decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 113 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2008, și Decizia nr. 814 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008, Curtea a statuat, în esență, că art. 7 din Legea nr. 85/1992 consacră o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic.

În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri a fost construită locuința ce a făcut obiectul vânzării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație *in rem*, instituită în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, reglementată în considerarea subiectului, societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea a reținut că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale, restrângere care, însă, nu a fost constatată de Curte.

Considerentele și soluția deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 704

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Mariana Neagu în Dosarul nr. 14.541/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarele nr. 615D/2009, nr. 682D/2009 și nr. 683D/2009, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 615D/2009, nr. 682D/2009 și nr. 683D/2009 la Dosarul nr. 614 D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 6 octombrie 2008, 12 februarie 2009 și 14 ianuarie 2009, pronunțate în Dosarele nr. 14.541/299/2008, nr. 14.643/299/2008, nr. 19.197/299/2008 și nr. 21.116/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate**, excepție ridicată de Mariana Neagu, Daniela Boda, Alexandra-Daniela Gheorghe și Mihai Eduard Frasin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 53 din Constituție, deoarece includ în categoria persoanelor care au obligația declarării averii personalul din instituțiile publice implicate în procesul de privatizare angajat cu contract individual de muncă, iar nu și personalul din celelalte instituții publice.

Judecătoria Sectorului 1 București, în Dosarele nr. 614D/2009 și nr. 615D/2009, consideră că excepția este întemeiată, arătând că prevederile de lege criticate contravin

dispozițiilor art. 16 din Constituție, întrucât instituirea prin aceste prevederi a unei obligații în sarcina personalului contractual din instituțiile implicate în procesul de privatizare excedează scopului legii.

În celelalte dosare instanța consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2007, având următoarea redactare: „(1) *Următoarele categorii de persoane au obligația declarării averii și a intereselor:*

[...]

34. *personalul instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 4 alin. (2) referitoare la criteriile nediscriminării și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității prevederilor de lege criticate, Curtea s-a pronunțat în mai multe cazuri având o motivare similară. Astfel, prin Decizia nr. 1.412/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2008, și Decizia nr. 75/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2009, Curtea a statuat că reglementarea criticată nu conține dispoziții discriminatorii în sensul art. 4 alin. (2) și art. 16 din Constituție, ci se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma legală. Obligația instituită prin această reglementare este justificată de necesitatea prevenirii faptelor de corupție de către anumite categorii de personal individualizate de legiuitor și nu poate fi caracterizată ca o restrângere a exercițiului drepturilor sau al unor libertăți consacrate în Constituție.

Considerentele și soluția deciziilor menționate își mențin elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei valabilități și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit jurisprudențe.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Mariana Neagu, Daniela Boda, Alexandra-Daniela Gheorghe și Mihai Eduard Frasin în Dosarele nr. 14.541/299/2008, nr. 14.643/299/2008, nr. 19.197/299/2008 și nr. 21.116/299/2008 ale Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 709

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de Adrian-Dragoș Crăcană în Dosarul nr. 11.692/245/2008 al Judecătoria Iași.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 aprilie 2009 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea la data de 5 mai 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.692/245/2008, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate**, excepție ridicată de Adrian-Dragoș Crăcană.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin art. 16 și 44 din Constituție, deoarece permit ieșirea din țară și stabilirea domiciliului în străinătate unui minor care a fost încredințat unuia dintre părinți, fără a se cere consimțământul celuilalt părinte,

ceea ce are drept consecință restrângerea exercitării drepturilor părintești prevăzute pentru acesta din urmă.

Judecătoria Iași consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 30 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, așa cum au fost modificate prin art. I pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 10 decembrie 2008, cu următoarea redactare: „(1) *Organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a cetățenilor români minori*

numai dacă sunt însoțiți de o persoană fizică majoră, în următoarele cazuri:

[...]

c) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate și călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți și se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta, fără a mai fi necesară declarația celui alt părinte, numai dacă părintele însoțitor face dovada faptului că minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă.”

Dispozițiile constituționale invocate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția, Curtea constată că Legea nr. 248/2005 nu reglementează ipoteza exercitării abuzive a drepturilor părintești de către părintele divorțat căruia i s-a încredințat copilul spre creștere și educare, aceasta constituind obiectul

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de Adrian-Dragoș Crăcană în Dosarul nr. 11.692/245/2008 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 867
din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate de la pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Alexander Hollinger în Dosarul nr. 6.530/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

altor reglementări specifice domeniului protecției copilului, astfel că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzut de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, arătând că textul legal este neconstituțional, întrucât contravine principiului neretroactivității legii, în sensul că al 13-lea salariu nu este luat în calcul la stabilirea pensiei, deși acesta nu era exceptat expres de la plata contribuțiilor de asigurări sociale, potrivit Decretului nr. 389/1972.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate invocate, ca inadmisibile, întrucât aceasta nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.530/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al**

asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Alexander Hollinger într-o cauză având ca obiect recalculare pensie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se invocă, în mod generic, încălcarea principiului egalității în drepturi și al neretroactivității legii.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului și ale părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile anexei VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, aprobată prin Legea nr. 78/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 11 aprilie 2005. În realitate, Curtea observă că prevederile criticate sunt cele ale mențiunii de la pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, care au următorul cuprins:

„Nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor, conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001:

— formele de retribuire în acord sau cu bucată, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor mențiunii de la pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Alexander Hollinger în Dosarul nr. 6.530/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

— participarea la beneficii a oamenilor muncii din unitățile economice;

— premiile anuale și premiile acordate în cursul anului pentru realizări deosebite;

— recompensele cu caracter limitat, acordate personalului din unele sectoare de activitate;

— diurnele de deplasare și de delegare, indemnizațiile de delegare, detașare și transfer;

— drepturile de autor;

— drepturile plătite potrivit dispozițiilor legale, în cazul desfacerii contractului de muncă;

— al 13-lea salariu;

— alte sporuri care nu au avut caracter permanent”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, se observă că aceasta este nemotivată, autorul excepției menționând doar în mod formal principiile constituționale pretins încălcate, fără a arăta în ce constă contradicția relevată. În consecință, se încalcă dispozițiile imperative ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale este inadmisibilă.

Simpla enumerare în susținerea excepției a unor prevederi sau principii constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De altfel, în acest sens, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, dintre care, cu titlu exemplificativ, se rețin: Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 465 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008, Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009.

În final, Curtea reține că motivarea excepției trebuie să fie făcută chiar prin actul de sesizare al Curții, pentru a fi posibilă exercitarea controlului de constituționalitate. Astfel, motivarea excepției de neconstituționalitate direct în fața Curții nu acoperă cerința imperativă a motivării excepției drept condiție cu privire la sesizarea Curții. În aceste condiții, Curtea constată că nemotivarea excepției de neconstituționalitate în fața instanței a quo contravine textului art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De altfel, în același sens, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 349 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 16 mai 2006.

În consecință, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată.

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 984

din 30 iunie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda
în anul 2008 personalului din învățământ**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Călărași în Dosarul nr. 2.525/116/2008 al Tribunalului Călărași — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde Sindicatul Liber din Învățământ Călărași, prin consilier juridic cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 628D/2009, nr. 854D/2009, nr. 899D/2009, nr. 930D/2009, nr. 1.045D/2009, nr. 1.046D/2009, nr. 1.050D—1.052D/2009 și nr. 1.104D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 593D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 628D/2009, nr. 854D/2009, nr. 899D/2009, nr. 930D/2009, nr. 1.045D/2009, nr. 1.046D/2009, nr. 1.050D—1.052D/2009 și nr. 1.104D/2009 la Dosarul nr. 593D/2009.

Reprezentanții părților prezente, precum și cel al Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 628D/2009, nr. 854D/2009, nr. 899D/2009, nr. 930D/2009, nr. 1.045D/2009, nr. 1.046D/2009, nr. 1.050D—1.052D/2009 și nr. 1.104D/2009 la Dosarul nr. 593D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care, în esență, solicită admiterea acesteia pentru faptul că ordonanța de urgență adoptată de Guvern contravine voinței Parlamentului așa cum aceasta a fost exprimată prin Legea nr. 221/2008.

Ministerului Public solicită respingerea ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât, prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, nepublicată încă, Curtea a constatat neconstituționalitatea textelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 30 ianuarie 2009, 12 ianuarie 2009, 3 februarie 2009, 25 februarie 2009, 2 martie 2009, 4 martie 2009 și 16 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.525/116/2008, nr. 7.677/105/2008, nr. 11.177/118/2008,

nr. 540/110/2009, nr. 534/110/2009, nr. 552/110/2009, nr. 541/110/2009, nr. 699/110/2009, nr. 654/114/2009, nr. 5.510/40/2008 și nr. 5.511/40/2008, **Tribunalul Călărași — Secția civilă, Tribunalul Prahova — Secția civilă, Tribunalul Constanța — Secția civilă, Tribunalul Bacău — Secția civilă, Tribunalul Buzău — Secția civilă și Tribunalul Botoșani — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, precum și a ordonanței de urgență în întregul ei**, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Călărași, Sindicatul Școala Prahovei din Ploiești, Sindicatul Liber al Salariaților din Învățământul Preuniversitar Constanța, Sindicatul Liber din Învățământ Bacău, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Buzău și Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în cauze care au ca obiect pretenții bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că, prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii.

În final, se consideră că au fost încălcate și prevederile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat această ordonanță de urgență.

Tribunalul Călărași — Secția civilă, Tribunalul Constanța — Secția civilă, Tribunalul Bacău — Secția civilă, Tribunalul Buzău — Secția civilă și Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind întemeiată.

Tribunalul Prahova — Secția civilă nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în dosarele nr. 593D/2009 și nr. 628D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, iar în Dosarul nr. 854D/2009 consideră că excepția ce privește art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 este inadmisibilă și cea care privește art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că în dosarele nr. 593D/2009, nr. 628D/2009, nr. 854D/2009 și nr. 899D/2009 prevederile criticate sunt neconstituționale, iar în restul dosarelor că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și

pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 referitor la art. 11 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2008 este inadmisibilă. Se mai apreciază că dispozițiile art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 referitor la art. 11 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2008 sunt neconstituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, care au următorul cuprins:

„Art. 1. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 1. — (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:

a) pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;

b) coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

«Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept, ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială, ale art. 47 privind nivelul de trai, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) și (2) privind rolul Guvernului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare ale ordonanțelor de urgență, precum și ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că prevederile art. 1 pct. 2 și 3 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 reduc, în mod substanțial, majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ în temeiul Legii nr. 221/2008 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 15/2008. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008, a declarat neconstituțională o reglementare similară adoptată de Guvern tot printr-o ordonanță de urgență. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008 modifica unele prevederi ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament. Curtea, prin decizia menționată, a statuat că adoptarea ordonanțelor de urgență numai în scopul contracarării unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptată de Parlament încalcă art. 1 alin. (4), art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. Totodată, o asemenea măsură este contrară dispozițiilor art. 115 alin. (6) coroborate cu cele ale art. 41 și ale art. 47 alin. (1) din Constituție. În consecință, Curtea a constatat și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

Raportând cele reținute prin considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 la prezenta cauză, Curtea observă că acestea sunt aplicabile *mutatis mutandis* și cu privire la situația creată prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008. Ca urmare, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5), art. 41, art. 47 alin. (1), art. 61 alin. (1) și ale art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție.

De asemenea, Curtea reține că, în pofida faptului că unele dispoziții cuprinse în art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și-au încetat efectele, fiind norme cu aplicare limitată în timp, neconstituționalitatea constatată lovește dispozițiile legale în ansamblul lor, astfel că efectele prezentei decizii se întind și cu privire la textele legale care nu mai sunt în

vigoare. O asemenea concluzie se impune având în vedere chiar considerentele de principiu ale Deciziei nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, prin care Curtea a stabilit că neconstituționalitatea reținută lovește întreaga ordonanță de urgență, chiar dacă unele prevederi ale sale au fost abrogate anterior pronunțării respectivei decizii.

Mai mult, Curtea constată că ar fi discriminatoriu ca numai unele prevederi dintr-o ordonanță de urgență să se aplice și să își producă efectele pentru perioada de până la 30 aprilie 2009 și celelalte care vizează perioada de după 1 mai 2009 să fie neconstituționale și să își înceteze aplicabilitatea, prin efectul

unei decizii de admitere, în condițiile în care art. 1 pct. 2 și 3 este lovit de același viciu de neconstituționalitate extrinsec, întrucât creșterile salariale preconizate prin Legea nr. 221/2008 nu au fost acordate nici pentru anul 2008 și nici pentru anul 2009, contrar voinței Parlamentului.

Cele reținute fac inutilă analiza excepției de neconstituționalitate în raport cu celelalte prevederi constituționale invocate în susținerea acestora.

În consecință, excepția de neconstituționalitate invocată urmează să fie admisă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Călărași, Sindicatul Școala Prahovei din Ploiești, Sindicatul Liber al Salariaților din Învățământul Preuniversitar Constanța, Sindicatul Liber din Învățământ Bacău, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Buzău și Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 2.525/116/2008, nr. 7.677/105/2008, nr. 11.177/118/2008, nr. 540/110/2009, nr. 534/110/2009, nr. 552/110/2009, nr. 541/110/2009, nr. 699/110/2009, nr. 654/114/2009, nr. 5.510/40/2008 și nr. 5.511/40/2008 ale Tribunalului Călărași — Secția civilă, Tribunalului Prahova — Secția civilă, Tribunalului Constanța — Secția civilă, Tribunalului Bacău — Secția civilă, Tribunalului Buzău — Secția civilă și Tribunalului Botoșani — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.009

din 7 iulie 2009

privind constituționalitatea dispozițiilor art. 89 alin. (1), (3) și (8), precum și ale art. 114 și 115 din Regulamentul Senatului

Cu Adresa nr. 51/2857 din 19 mai 2009, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea formulată de 51 de deputați referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 89 alin. (1), (3) și (8) și ale art. 114 și 115 din Regulamentul Senatului.

Autorii sesizării sunt următorii: Sorin Andi Pandele, Mihail Boldea, Carmen Axenie, Daniel Buda, Gabriel Andronache, Doru Brașoan Lese, Răzvan Mustea-Șerban, Ștefan Seremi, Octavian Bot, Petru Movilă, Iustin-Marinel Cionca-Arghir, Marius-Sorin Göndör, Claudia Boghicevici, Ioan-Nelu Botiș, Cosmin Mihai Popescu, Adrian Gurzău, Constantin Severus Militaru, Florian Daniel Geantă, Adrian Henorel Nițu, Gheorghe Roman, Mihai Stroe, Mihaela Stoica, Gelu Vișan, Brândușa Novac, Strugaru Stelică Iacob, Cătălin Ovidiu Buhăianu-Obuf, Eugen Bădălan, Nicolae Bud, Gheorghe Ialomițianu, Mihaela Ioana Șandru, Mircea Marin, Constantin Chirilă, Adrian Florescu, Marius Neculai, Cristian Petrescu, Dan-Radu Zătreanu, Adrian Bădulescu, Gabriel Gospodaru, Sanda-Maria Ardeleanu, Nicușor Păduraru, Corneliu Olar, Mihai Surpățeanu, Sorin

Zamfirescu, Samoil Vilcu, Valeriu Alecu, Toader Stroian, Tinel Gheorghe, Mihai Doru Opreșcan, Valeriu Tabără, Alin Augustin Florin Popoviciu, Ioan Holdiș.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. J1060 din 20 mai 2009 și formează obiectul Dosarului nr. 3.039 C/2009.

Obiectul sesizării îl constituie dispozițiile art. 89 alin. (1), (3) și (8), precum și ale art. 114 și 115 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28 din 24 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, care au următorul cuprins:

— Art. 89 alin. (1), (3) și (8): „(1) *Proiectele de lege și propunerile legislative se supun spre dezbateră și adoptare Senatului, ca primă Cameră sesizată, în condițiile prevăzute la art. 75 din Constituția României, republicată. În cazul propunerilor legislative care sunt depuse la Senat, ca primă Cameră sesizată, acestea se înregistrează și se țin în evidență. Ele vor intra în procesul legislativ numai după primirea avizelor legale de la Consiliul Legislativ, Guvern, Consiliul Economic și Social.[...]*

(3) *Senatul, ca primă Cameră sesizată, se pronunță asupra proiectelor de lege și propunerilor legislative cu care este sesizat, în termen de 45 de zile de la data prezentării acestora în Biroul permanent. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită, termenul este de 60 de zile de la data prezentării în Biroul permanent.[...]*

(8) *Termenele prevăzute la alin. (3) și (5) se calculează potrivit art. 114.*"

Alin. (5), la care face trimitere alin. (8), are următorul cuprins:

„(5) *În situația ordonanțelor de urgență ale Guvernului, termenul este de 30 de zile, potrivit art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată.*”;

— Art. 114: „*Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare.*”;

— Art. 115: „*Pentru termenele procedurale ale procesului legislativ se iau în calcul numai zilele în care Senatul lucrează în plen sau în comisii permanente.*”

În opinia autorilor sesizării, textele menționate încalcă prevederile art. 75 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora: „*Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate.*”

În motivarea sesizării se arată că dispozițiile criticate adaugă la Constituție condiții pe care legiuitorul constituant nu le-a avut în vedere, și anume :

— termenul de 45 de zile curge de la prezentarea proiectului de lege Biroului permanent, iar prezentarea în Biroul permanent se face după primirea avizelor legale de la Consiliul Legislativ, Guvern și Consiliul Economic și Social;

— termenul de 45 de zile se calculează pe zile în care Senatul lucrează în plen sau în comisii permanente.

Ca urmare, contrar art. 75 alin. (2) din Constituție, care impune ca în interiorul termenului de 45 de zile de la data înregistrării inițiativei legislative la prima Cameră sesizată să se finalizeze întregul proces legislativ care implică obținerea avizelor, analiza în cadrul comisiilor de specialitate, întocmirea raportului, dezbateră în plen și votul final, textele criticate determină ca termenul de 45 de zile să nu curgă niciodată de la înregistrarea inițiativei legislative la Senat ca primă Cameră sesizată, ci după împlinirea unui termen variabil, care poate fi de până la trei luni, în interiorul căruia se emit avizele de către autoritățile menționate.

Se mai arată că termenul de 45 de zile trebuie calculat pe zile calendaristice și nu trebuie interpretat în sensul că ar fi în dependență de zilele de lucru ale Senatului.

În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost trimisă președinților celor două Camere, pentru a comunica punctele de vedere ale Birourilor permanente.

Președintele Senatului a comunicat, cu Adresa nr. I/445 din 9 iunie 2009, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 8.897 din 9 iunie 2009, punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului. Se consideră că prin formularea unei sesizări de către un număr de deputați cu privire la neconstituționalitatea unor dispoziții din Regulamentul Senatului se încalcă prevederile art. 64 alin. (1), art. 71 alin. (1) și ale art. 146 lit. c) din Constituție, care consacră autonomia funcțională, financiară și regulamentară a celor două Camere ale Parlamentului României. Ca o consecință a acestei autonomii, nicio altă autoritate publică nu poate dispune sub aceste aspecte pentru Parlament și, de asemenea, niciuna dintre Camere nu poate decide pentru cealaltă Cameră a Parlamentului. Așa fiind, mandatul de deputat și senator se exercită exclusiv în Camera din care aceștia fac parte, iar dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea regulamentelor parlamentare de către deputați și senatori se

limitează la regulamentul Camerei din care aceștia fac parte. Enumerarea din cuprinsul art. 146 lit. c) din Constituție nu trebuie înțeleasă ca un drept absolut al parlamentarilor, ci ca un drept ce trebuie exercitat în condițiile stabilite de Constituție. În acest caz, autonomia Camerelor Parlamentului și incompatibilitatea dintre mandatul de senator și cel de deputat sunt chiar limitele ce circumscriu dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea regulamentelor parlamentare. Se face referire și la jurisprudența în acest sens a Curții Constituționale, precum și la doctrina în materie. În concluzie, se arată că sesizarea este inadmisibilă, Curtea nefiind legal sesizată.

Președintele Camerei Deputaților nu a comunicat Curții Constituționale punctul de vedere al Biroului permanent.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate din Regulamentul Senatului, prin raportare la prevederile Constituției României și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor criticate din Regulamentul Senatului.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile art. 89 alin. (1), (3) și (8), precum și ale art. 114 și 115 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28 din 24 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005.

Prevederile constituționale invocate în motivarea sesizării sunt cele ale art. 75 alin. (2) referitoare la sesizarea Camerelor și termenele în care acestea se pronunță asupra proiectelor de lege sau propunerilor legislative.

Examinând sesizarea formulată de grupul de deputați cu privire la neconstituționalitatea unor dispoziții din Regulamentul Senatului, sub aspectul legalității acesteia, Curtea constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere ale Parlamentului, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

Aceste dispoziții se coroborează cu cele ale art. 61 și 64 din Constituție privind rolul și structura Parlamentului, respectiv organizarea internă a fiecărei Camere a Parlamentului, texte constituționale care consacră principiul autonomiei parlamentare, concretizată într-o triplă autonomie: regulamentară, instituțională și financiară.

În temeiul dispozițiilor constituționale menționate, fiecare Cameră este în drept să-și stabilească, în limitele și cu respectarea prevederilor constituționale, regulile de organizare și funcționare, care, în substanța lor, alcătuiesc regulamentul fiecărei Camere. Din această perspectivă, nicio autoritate publică nu poate dispune, cu privire la aspectele menționate, pentru Parlament, și, de asemenea, niciuna dintre Camerele Parlamentului nu poate dispune, asupra aceluiași aspecte, pentru cealaltă Cameră. Ca urmare, organizarea și funcționarea fiecărei Camere a Parlamentului se stabilesc prin regulament propriu, adoptat prin hotărâre proprie a fiecărei Camere, cu votul majorității membrilor Camerei respective.

Astfel fiind, chiar dacă dispozițiile constituționale nu o precizează expres, considerentele de drept enunțate, reconfirmând autonomia Camerelor Parlamentului, demonstrează lipsa calității active a membrilor uneia dintre Camerele Parlamentului în controlul constituționalității dispozițiilor regulamentului celeilalte Camere. De altfel, Curtea

Constituțională s-a mai pronunțat în acest sens în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 68 din 23 noiembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, prin care a respins sesizarea grupului parlamentar liberal din Senat cu privire la o hotărâre a Camerei Deputaților, statuând că „în temeiul autonomiei regulamentare a fiecărei Camere, grupul parlamentar din Senat nu poate avea calitatea de subiect al dreptului de sesizare a Curții pentru un asemenea caz.”

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit.c) și al art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, precum și al prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.c), art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu unanimitate de voturi,

În consecință, Curtea nu va proceda la examinarea pe fond a criticilor de neconstituționalitate, întrucât sesizarea privind constatarea neconstituționalității prevederilor art. 89 alin. (1), (3) și (8) și ale art. 114 și 115 din Regulamentul Senatului este formulată de un număr de 51 de deputați care, potrivit prevederilor art. 64 și art. 146 lit. c) din Constituție, nu aveau calitatea să inițieze un astfel de demers.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, sesizarea referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 89 alin. (1), (3) și (8), precum și ale art. 114 și 115 din Regulamentul Senatului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 7 iulie 2009 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Apsazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Puskás Valentin-Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor în administrarea Penitenciarului Craiova a unui imobil situat în județul Olt, municipiul Caracal, DN 54 Caracal—Corabia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea unui imobil situat în județul Olt, municipiul Caracal, DN 54 Caracal — Corabia, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor în administrarea Penitenciarului Craiova, județul Dolj.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor și Penitenciarul Craiova își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,
Gabriel Tănăsescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 15 iulie 2009.
Nr. 817.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în proprietatea publică a statului, care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor în administrarea Penitenciarului Craiova, județul Dolj

Nr. M.F.	Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
154003	Județul Olt, municipiul Caracal, DN 54 Caracal — Corabia	Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești — Administrația Națională a Penitenciarelor	Penitenciarul Craiova, județul Dolj	Teren agricol (izlaz) — 22,70 ha, tarla 74/1 Valoare — 3.411.670 lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor în administrarea Penitenciarului Oradea a două imobile situate în județul Bihor, comuna Sânmartin, satul Cihei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea a două imobile situate în județul Bihor, comuna Sânmartin, satul Cihei, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor în administrarea Penitenciarul Oradea, județul Bihor.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor și Penitenciarul Oradea își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,
Gabriel Tănăsescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 15 iulie 2009.
Nr. 818.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor aflate în proprietatea publică a statului, care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale a Penitenciarelor în administrarea Penitenciarului Oradea, județul Bihor

Nr. M.F.	Adresa imobilelor care se transmit	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor
154007	Județul Bihor, comuna Sânmartin, satul Cihei	Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești — Administrația Națională a Penitenciarelor	Penitenciarul Oradea, județul Bihor	Imobil 2952 (poligon tragere) — construcții Suprafața construită — 968 m ² Suprafața desfășurată — 1.007 m ² Valoare — 531.773 lei
154008	Județul Bihor, comuna Sânmartin, satul Cihei	Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești — Administrația Națională a Penitenciarelor	Penitenciarul Oradea, județul Bihor	Imobil 2952 (poligon tragere) — teren, curți, construcții — 240.000 m ² Valoare — 10.826.612 lei

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 14 iulie 2009, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Râmnicu Vâlcea, str. Calea lui Traian nr. 185, bl. 22, sc. C, parter, ap. 3, județul Vâlcea, nr. de ordine în registrul comerțului J38/1252/30.12.2008, cod unic de înregistrare 24913620/30.12.2008, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 21 iulie 2009.

Nr. 557.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale VIENNA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 14 iulie 2009, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale VIENNA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială VIENNA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Iancu de Hunedoara nr. 2, bl. H6, sc. A, et. 8, ap. 31, sectorul 1, nr. de ordine în registrul comerțului J40/7032/18.06.2009, cod unic de înregistrare 25683235/18.06.2009, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 21 iulie 2009.

Nr. 559.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

RECTIFICĂRI

În Legea nr. 243/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 29 iunie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. I pct. 1, cu referire la art. 71, în loc de: „..., competențele informatice ale R.N.E.P...” se va citi: „..., componentele informatice ale R.N.E.P...”.

★

În cuprinsul articolului unic din Hotărârea Guvernului nr. 753/2009 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.079/2007 pentru reglementarea parcului auto, precum și a consumului de carburanți al autoturismelor Ministerului Justiției, ale unor instituții subordonate acestuia și ale instanțelor judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 7 iulie 2009, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la pct. 3 (cu referire la pct. 1 din anexă), coloana „Consumul maxim de carburanți pentru un autovehicul (litri/lună)”, în loc de: „300/microbuz” se va citi: „400/microbuz”;

— la pct. 4 [cu referire la lit. d) a pct. 5 din anexă], coloana „Consumul maxim de carburanți pentru un autovehicul (litri/lună)”, în loc de: „300” se va citi: „250”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432642